

[Energiministeren]

ning af virksomheden vil derfor med sikkerhed uanset udfaldet af de genforhandlinger, fremskridtspartiet forestiller sig, give et meget, meget stort tab for staten.

D.O.N.G. følger det princip for måden at organisere selskabet på at lade alle anlægsarbejderne udføre af private virksomheder uden for selskabet, således at selskabets egen organisation holdes nede på det niveau, der vil være gældende også under driftsfasen, således at man altså ikke bygger noget op, der ligger ud over det, man i driftsfasen får brug for.

Det er også min opfattelse, at D.O.N.G. gennem en hensigtsmæssig udformning af licitationerne har formået at fremme dansk erhvervslivs medvirken, og at projekternes gennemførelse bl. a. af denne grund vil betyde en styrkelse af dansk industris engagement på disse felter.

Endelig er det jo kendetegnende for energisektorens udvikling mere internationalt, at en stigende del af de aktiviteter, der foregår, også de fælles transaktioner mellem landene, forudsætter en offentlig medvirken under en eller anden form, og vi ser, at man de fleste steder anvender en selskabsform, fordi den er smidig og hensigtsmæssig. Danmark adskiller sig på dette punkt ikke fra andre lande.

Hans Hækkerup (S):

I sidste folketingssamling vedtog folkettingen en omfattende lovgivning, der afstikker de fremtidige retningslinjer for udnyttelsen af vore ressourcer i den danske undergrund.

Vi havde også lejlighed til at tage stilling til den aftale, som regeringen har indgået med A. P. Møller. Aftalen og regeringens lovforslag blev støttet af et bredt flertal her i folketinget, og med vedtagelsen af de nye vilkår, bl.a. den statslige køberet og det statslige olieselskabs mulighed for enten alene eller sammen med andre at få tilladelse til efterforskning og indvinding i et bestemt område, har det brede flertal i folketinget også afstukket rammerne for det statslige olieselskabs virksomhed fremover.

På den baggrund er det selvfølgelig temmelig uinteressant at diskutere dette forslag, som fremskridtspartiet altså finder at burde spille folketingets tid med, men jeg vil trods alt gerne benytte lejligheden til at præcisere,

hvorfor vi mener, det er nødvendigt at have et statsligt olieselskab, der skal spille en betydelig rolle, på samme måde som det er tilfældet med Statoil i Norge og BNOG i England.

For det første er statsdeltagelse et effektivt middel til teknisk og økonomisk at få indsigt i, hvad der foregår på den danske kontinentalsokkel.

For det andet er statsdeltagelse nødvendig for at sikre en større samlet dansk deltagelse i Nordsøaktiviteterne, og en større dansk deltagelse er en forudsætning for, at vi kan opbygge en egentlig dansk off-shore industri og opnå en gradvis teknologioverførsel.

For det tredje er statsdeltagelse et middel til at sikre, at samfundet får en større andel af det økonomiske udbytte ved udnyttelsen af vore ressourcer.

Endelig mener vi, det er vigtigt, at den danske stat i kraft af aftalen med A. P. Møller har fået køberet til en voksende del af den olie, der produceres i den danske del af Nordsøen. Sammen med den olie, der købes af D.O.N.G. gennem stat-til-stat-handler, får vi nu langt større mulighed for at sikre forbrugerne, at olieprodukterne kan markedsføres til billigere og mere stabile priser, end det ellers ville have været tilfældet.

Lad mig derfor afslutningsvis sige, at det forslag, fremskridtspartiet her har fremsat, afspejler deres fuldstændig enøjede tro på, at det bedste, vi kunne gøre, var at overlade det danske samfunds ressourcer til A. P. Møller og de tre multinationale selskaber. Det har et bredt flertal i dette ting jo netop besluttet at vi ikke skal, og det burde man have opdaget selv i fremskridtspartiet.

Arne Christiansen (V):

Dette forslag rummer efter min opfattelse en så drastisk konklusion, at jeg har svært ved at forstå, at det fremsættes af et parti, der foregiver forståelse for forretningsmæssige principper.

Der er naturlige opgaver for D.O.N.G., men når dette er sagt, vil jeg også gerne føje til, at venstre ser med nogen bekymring – måske med voksende bekymring – på den bredden sig-ud, der sker for D.O.N.G.s vedkommende i energisektoren, og vi kan heller ikke lade være med at notere, at selskabet på en række områder synes at skulle være red-